

лова гра. Метою ділової гри є формування у студентів навичок проведення ділових переговорів та нарад в організації, шляхом:

- освоєння технології розробки та проведення ділових переговорів та нарад в організації;

- ознайомлення з етапами проведення професійних переговорів та нарад в організації;

- формування вміння розробляти власні вимоги та аргументи для проведення переговорів;

- набуття навичок переконувати опонентів у процесі ведення переговорів;

- формування вмінь вирішувати конфліктні суперечки, які виникають у процесі проведення ділових переговорів та нарад;

- розроблення рекомендацій щодо забезпечення безконфліктного спілкування в процесі проведення професійних переговорів та нарад.

На підставі отриманої від викладача інформації студенти проводять ділові переговори впродовж яких, висувають свої вимоги протилежній стороні, обговорюють рівень поступок та компромісів кожної зі сторін, можливі варіанти вирішення проблемних питань, розробляють кінцевий варіант домовленостей та процедуру вирішення конфліктної ситуації.

У кінці заняття, разом з викладачем, обов'язково проводиться обговорення проведених переговорів, аналізуються отримані результати, визначаються сильні та слабкі позиції кожної зі сторін, оцінюється уміння студентів аргументувати та доводити власну точку зору, володіти навичками міжособового безконфліктного спілкування, рівень самоконтролю та витримки при обговоренні дискусійних питань. Кожна зі сторін переговорного процесу зазначає свої претензії до опонентів, називає допущені помилки або отримані перемоги при проведенні переговорів, дає оцінку розроблених пропозицій та варіантів виходу з конфліктної ситуації.

Лисенко Ю. В., асистент
кафедри політології та соціології

НАУКОВА СКЛАДОВА У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ В КОНТЕКСТІ ІНТЕГРАЦІЇ ОСВІТИ І НАУКИ

Важливо усвідомлювати, що сучасний освітній процес базується на таких принципах, як: забезпечення якісно нового рівня знань,

впровадження іноваційного характеру викладання, поєднання теоретичних знань з практикою, реалізація творчого потенціалу як викладача так і студента. Безперечно, це не повний перелік принципів і організаційних засад реалізації освітнього процесу вищої школи. Все більшої актуальності набуває питання оптимізації наукового підходу та реалізації принципу науковості в освітньому процесі.

Проблема ефективної організації наукової роботи має особливу актуальність для вищих навчальних закладів. Адже стимулювання професорсько-викладацького складу до участі в науковій роботі має важливе значення для забезпечення якості вищої освіти, розвитку інфраструктури науково-дослідницьких освітніх центрів. Такі центри, на думку фахівців, мають формуватися на основі базових компонентів: освітньої діяльності, дослідницької діяльності та розвитку зовнішніх зв'язків з науковими, освітніми, промисловими та іншими вітчизняними та зарубіжними організаціями і підприємствами [1].

Використання наукового підходу викладачами в ході проведення лекційних і семінарських, практичних і тренінгових занять розкриває перспективи стимулювання у студентів творчого наукового пошуку, участі в наукових дослідженнях. Результатами наукової діяльності студентства за таких умов може бути не тільки участь у наукових олімпіадах і конференціях. Варто також звернути увагу на активізацію використання наукового підходу в процесі підготовки студентами індивідуальних та самостійних робіт при вивченні соціально-гуманітарних дисциплін (написання творчих робіт, аналіз вітчизняної і зарубіжної періодичної наукової літератури, підготовка презентацій тощо). Цей підхід дає можливість студентам паралельно із засвоєнням існуючих теоретичних моделей накопичувати емпіричні знання для подальших наукових досліджень, а, отже, формувати умови для власного саморозвитку.

Наукова діяльність для більшості викладачів, на думку І. Котлярова, є формальним службовим обов'язком, необхідністю демонстрації власних наукових досягнень [2]. Відрив освітнього процесу від науки загрожує відсутністю належних знань, сучасних результатів досліджень у відповідній галузі науки як вітчизняної, так і зарубіжної, змістовних науково-методичних видань тощо. Результатом може бути низька якість підготовки фахівців-випускників вузів, їх конкурентна неспроможність чи невідповідність вимогам роботодавців.

Відповідно, оптимізація впровадження наукової складової має стати пріоритетним завданням для всіх суб'єктів освітнього процесу. Інтеграція фундаментальної науки і освіти робить результа-

ти наукових досліджень затребуваними, забезпечуючи стабільний зв'язок набутих теоретичних і практичних знань. З приводу питання оптимізації наукової складової в освітньому процесі опубліковано значну кількість праць вітчизняних і зарубіжних дослідників. Досвід та думки авторів щодо цього питання, безперечно, заслуговують уваги. Досить цікавими в даному контексті є матеріали статті «Опыт интеграции образования и науки на примере программы «Фундаментальные исследования и высшее образование», опублікованої в журналі «Университетское управление» (автор — Дежина І. Г.). Дослідниця аналізує головні засади інтеграції науки і освіти, приділяючи особливу увагу проблемам фінансування та законодавчого забезпечення діяльності науково-дослідницьких центрів. І. Дежина дотримується думки про те, що інтеграція науки і освіти має стати державним пріоритетом [1].

Отже, враховуючи особливості інтеграції науки і освіти, оптимізація впровадження наукової складової в освітній процес має сприяти функціонуванню гнучкої системи меж, а не обмежень у структурі стандартів освіти і науки. За таких умов якість і продуктивність науково-дослідницької роботи зростатиме.

Література

1. Дежина І. Г. Фундаментальные исследования и высшее образование // Университетское управление. — 2007. — №1. — С. 45—51.
2. Котляров И. Д. Управление продуктивностью научной работы профессорско-преподавательского состава // Университетское управление. — 2009. — №5. — С. 41—48.

Манелюк Ю. М., канд. політ. наук, доцент
кафедри політології і соціології

ФОРМУВАННЯ ПРАКТИЧНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ НА ОСНОВІ ДІЯЛЬНІСНОГО ПІДХОДУ (ІГРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ)

Сьогодні багато викладачів відзначають зниження пізнавальної активності студентів, чому сприяють усе ще домінуючі репродуктивні методи навчання. Крім того, при збільшенні обсягу